11/1926

1926



બે આના

ગઝલે - ગૌહર

ગઝલે-ગૌહર

મહફીલે-ઔહર.

ગઝલે-ગૌહર

યાને

મેહકીલે-જૌહર.

ગઝલે-જલીલ.

—:▭:—

કલેજા થામકર જબ દીલ જલે **ફરી**યાદ કરતે હે,
બુતાને સંગદીલ ઉસદમ **ખુદાકો** યાદ કરતે હે.
સમજતે હેં હમકો એક દીન **મઅ:શુક**નના હય,
ફલકસે પુછતે હેં કીસ તરહ **ફરયાદ** કરતે હેં.
હમારી બે ખુદીકા હાલ વો પુછે તો અય **કાસીદ**,
તો કેહના હોશ ઈત્ના હય કે તુમકો યાદ કરતે હેં.
ઝરા મીલનાં-ઝરા ખીચના-ઝરા નરમી-ઝરા ગરમી.
મઝે લેલે કે વો ઉશ્શાક પર બેદાદ કરતે હેં.
જલીલ આસાં નહિં આબાદ કરના ઘર મહોબ્બતકા,
યે ઉન્કામ હય જો નાહક-ઝીંદગી બરબાદ કરતે હેં.

સોનેરીજાળ— રાગ-ગઝલ

દીલદારકી હર યાદમેં **જોબન** ગયા તો ક્યા હુવા;
યે **ગુલ બદન** કીસ કામકા. દિલદારકી યારી બીના.

દિલદાર નહિં તો હમ નહિં, **જોગન** બની તો કયા હુવા;
(**વો**) ઇશ્કકી લ્હેઝત બીના, ના ચયન દિલ પાવે કહીં;
જપતે ઝબાંપે નામકો, **હમ** ભી ગયા તો કયા હુવા;
હીરા મીલા **મોતી** મીલા **સૂરત** મીલી, સબ કુછ મીલા;
દિલદાર **આ** કે ના મીલા, **જોબન મીલા**, તો કયા હુવા.

ગઝલે-ઇશ્ક—નઈ-કવ્વાલી—

લે લીયા હંસ હંસકે દીલ અબ હમે તરસાને લગે,
ચાહનેવાલોપે અપને કયા કયા ગઝબ્બા ઢાને લગે.
કમસીનીકા યે તકાઝા ઔર વડક પનકા મીઝાજ,
ચારહી દીનમે મેરે મીલનેસે કરમાને લગે.
જબ તલબ મૈને કીયા **બોસા** લબો રૂખસારકા,
મુસકુરાકર નાઝસે આંખે વો દીખલાને લગે.
વસ્લકી શબ આએ તો વો બોલે જાને દીજીએ,
બસ ઘડીભરમે કમર અયસે વો ઘબરાને લગે.
એક દીન વો થા ન આંખ તક મીલતે થે કભી,
શુરૂ હય હંસ હંસ ગલેસે અબ લીપટ જાને લગે.

નાટકે-નુરે-ઇસ્લામ-કવ્વાલી—

ફિર ગયા દિલ દહેરસે, કાબેકા—દરબાં હો ગયાં,
બુત પરસ્તિ છોડકર, રોમન **મુસલમાં** હો ગયાં.
દિલમેં જો અરમાંન થા, પૂરણ વોહ અરમાં હો ગયાં,
કુયદખાનેમે—મેરી બક્ષીસકા સામાં હો ગયાં.
યા અંદાયે **ઇસ્લામ** હયે, ગુરબત હમારા કામ હય,
સબસે આરામ હય અબ **દિલ-ગુલીસ્તા** હો ગયાં.
જો પહડે **કલમા** **શહાદત**, **ખુલ** **ગયે** **જન્નતકે** દર,
ઉસ **બહિસ્તીકે** **લીયે**, **જન્નત** **અયવાં** **હો** **ગયા.**

શાફી રાહ શાફીદ તુઝપર મહેરકા રખ તું નજર.
નુરે ઈસ્લામ ઇસ કફસમે, અબ નુમાયાં હો ગયા.

નાટકે-અદ્દભુતાંદામન—તર્જે-ભજન—

જગકો દોરંગી પાયા મુરખ ક્યું લલચાયા.
કોઇ રખ્ખેગ ફોજ-રીસાલે કોઈ ઓઢકે શાલ-દુશાલે,
કીસીને તો કમલડી ના પાયા મુરખ ક્યું લલચાયા.—જગકો.
કહીં અબ્રે રહેમત બરસે કોઈ બુન્દ પાનીકે તરસે,
કહીં ધુપ હય કહીં છાયા, મુરખ ક્યું લલચાયા.—જગકો.

નાટકે-ખાકી પુતલા.—કવ્વાલી—

પાક બન દીલ સાફ રખ અગ્યાર યાદ કર ગફ્ફારકી,
ખાખ હય બેબાક હય યેહ જીન્દગી દીન ચારકી.
દીલપે જબ્ર કર, બો ન સબ્ર, નહી આફતસે ઘબરાનાં,
રખ ભરોંસા તુ ખુદાપર રાહબર વો ઈનસાનકા.
ટાલ દેગા સબ મુસીબત ધ્યાન ધર રહેમાનકા,
દીલકો થામ, બચ, કુચ્છ ખીયાલ કર, ધોકેમે નહી આના.
ફંદા હય, યેહ તુજપે બન્દે જાલ હય શયતાનકા,
મત ઉલઝ તું ઇસમે પ્યારે, હો જરૂર ઇમાનકા.

ગઝલે-આશક—તર્જે-કવ્વાલી—

બહેકાનેવાલે આપકે સબ યાર બન ગયે,
સમઝાને વાલે મુફ્ત ગુન્હેગાર બન ગયે.
હમને તો દીલ દીયા તુમ્હે દીલદાર જાનકે,
ક્યા તુમકો હો ગયા કે દીલ આઝાર બન ગયે.
ઉસ ગુલ બદનકે ઇશકમેં આતી નહીં હય નીંદ,
બીસ્તર કે તાર મેરે લીયે ખાર બન ગયે.

બાઝારે મીસરમેં મેરે યુસુફકો દેખકે,
સૌ જાંસે અહલે દીદ ખરીદદાર બન ગયે.
બુલ ખાયે ઉસકે ઇશકમેં આશકને ઇસ કદર,
દીલ ઓર જીગર તમામ ગુલઝાર બન ગયે.

નાટકે-અરૂણોદય—કવ્વાલી—

આય ખાકે હીન્દ તેરી અઝમતમે ક્યાં ગુમાં હય,
દરિયાયે ફૈઝે કુદરત તેરે લીએ રવાં હય.
ગૌતમને આખરૂ દી ઇસ માબદે કુહનકો,
પરમહને ઇસ જમીં પર સદકે કીયા વતનકો.
અકબરને જામે-ઉલફત બખ્શા અન્જુમનકો,
સીંચા લહુસે અપને રાણાને ઇસ ચમનકો.
બરસોંસે હો રહા હય નામો નિસાં હમારા,
દુનિયાંસે મિટ રહા હય બરહમ સમા હમારા.
ગુન્ચે હમારે દીલકે ઇસ બાગમે ખિલેંગે,
ઇસ ખાકસેં ઉઠે હય ઇસ ખાકમેં મિલેંગે.

ગઝલે-નૈયર—ખુરશીદજાન—

સદકે અય જોશે જુનું હમ ક્યાથે ઓર ક્યા બન ગએ,
જુનચએ હસરત હમારે ખાર સહરા બન ગએ.
પરદ એ મહમીલસે નીકલે ખાક ઉડાનેકે લીએ,
પહલે લયલાથે પર અબ મજનું સરાપા બન ગએ.
અચ્ચે આશીકકો ભલા બદનામી ચોંકા ગમ હય ક્યા,
અપને યુસુફ કે લીયે જબ હમઝુલેખાં બન ગએ.
ફીકે મઝહબમેં નૈયર કુફર ક્યા ઇસ્લામ ક્યા,
હમ બરેહમન બન ગએ હમ શેખ અબ્બા બન ગએ.

નાટકે—સંગીત સિદ્ધ સંસાર—

દેખકે દીદાર ઉસકા દિલ દિવાના હો ગયા,
તેજસે ભરપુર હૈ વો રવિ ઇસ્સે જલ રહા.—
બંદ આંખે હૈ રખી પર ચમક ઉસ્મે છા રહી,
જબ ખુલેગી વો તભી કયા કયા જુલમ હોગા યહાં—
તીર જૈસે હૈ ભવેં દીલ ચાક જિસ્સે હો ગયા.
શાંત સુરત દેખતેહી દિલ નિશાના હો ગયા.—

નાટકે-મહાદજી શિંદે—ગઝલ—

હમ આરજુ દીલમેં યેહી **હીંદુ મુસલમાન એક હો,**
ટલ જાય સારી દુશ્મની હીલમીલકે દીલસે નેક **હો.**
મજહબપે અપને ચુસ્ત હો ઇન્સાનકી વહ ટેક **હય,**
ગૌરસે દેખો અગર **અલ્લાહ** સબકા એક **હય.**
ઐકયકી હાકલ બીરાદર ભર રહી દીગંતકો,
આગે બઢકર ઐકય—બળસે **દેશકો ઉદ્ધાર લો.**

નાટકે-માહતાબે જહાંન—ગઝલ—

દોનો મેં દીલ મેરા હય ઇસે દું કે **ઉસે** દું,
એક ગયર એક સગા હય ઇસે દું કે ઉસે દું.
દોનો મરીઝ પ્યાર—કે દોનો ગલેકે હાર,
બોસા મેરા દવા હય ઇસે દું કે ઉસે દું.
—હકદાર મય હું દીલ મેરા દીલદાર મુઝે દો,
ધીટકાર ગયર પર કરો ઓર પ્યાર મુઝે દો.

ગઝલે-કવ્વાલી—ગોહરજાન—

દીલ ઉસકે તસવ્વુરમે જો બહલાએ હુવે હય
ફુરકતમે મુઝે વસ્લકે હમ પાએ હુવે હય.

શીકવાતે તુમ્હારા ન ફલકકી હૈ શીકાયત,
હમ અપને કીયેકી યે સઝા પાએ હુવે હંય.
તારોંકી તરહ ઇનકી ભી ગીનતી નહિ મુમકીન,
દાગ ઈતને તેરે ઈશ્કમે હમ ખાએ હુવે હંય.
ભરદે ગુલે ઉમ્મીદસે અય શાને કરીમી,
દામન જો તેરે સામને ફેલાએ હુવે હંય.
અય દરદ ન ઉઠના કે નીદામત મુજે હોગી,
આગોશે તમન્નામે વો આજ આએ હુવે હંય.
કેહતે હંય ઇસે શરમ-હયા નામ હે ઈસીકા,
ખીલવત મેભી આશીકસે વો શરમાએ હુવે હંય.
ક્યા ખાક કોઈ આએગા ખબર મેરે આગે,
અફલાક મેરે નામસે થરરાએ હુવે હંય.

ગઝલે-અસીર—વહીદતજાન—

અબ સરપર હાથમે સાગર ખુમાર આંખોમે હે.
ચશ્મે બદદુર આજ અય સાકી બહાર આંખોમેં હે.
મેને પલકોંપે ઉઠાલી દેખકર ઉસકી શબીહ,
પર ઈમેં દીદા નહીં તસ્વીરે યાર આંખોમેં હે.
નીંદ આએ તો કહાં પાએ તસ્વીરે યાર આંખોમેં હે,
પાંઉ ફેલાએ કીસીકા ઈન્તેઝાર આંખોમેં હે.
ઈન પ્યાલોંસે શરાબે વસ્લકી આતી હે બુ,
રાત જાગે હો કહાં જીસકા ખુમાર આંખોમેં હે.
સુરમાં મનઝુરે નઝર હે ઉનકી ચશ્મે નાઝકો,
મેં સમજતા હું મેરે દીલકા ગુબાર આંખોમેં હે.
એક તો તીરછી નજર ઉનકી છુરીસેં કમ નથી,
ઉસપે ખંજર સુરમાએ દુમ્બાલા દાર આંખોમેં હે.

હાય કીસ્મત ઉસીકી સુરતકા તરસતાહું **અસીર**,
દીલમેં હે જો ગુલબદન ગુલઉઝાર આંખોમેં હે.

ગઝલે-સઇદ—તર્જે-કવ્વાલી—

વો જાતે જાતે મેરે દીલપે આંખ ડાલ ગએ,
ચલો તડપનેકી સુરત તો એક નીકાલ ગએ.
શબે વીસાલ વો કીસ પ્યારસે યે કેહતે હૈ,
કે અબ તો દીલસે તુમ્હારે ગમો મલાલ ગએ.
કુચ્છ ઓર બન ન પડી ઉડતે ઉડતે પહલુસે,
વો દીલકે સાથ જીગર પર ભી હાથ ડાલ ગએ.
ખુદાકા શુકર હે હીલેસે વો અયાદત કે,
મરીઝે દરદે મોહબ્બત કો દેખ ભાલ ગએ.
ન પુછા હાલ હમારા જુનુંકે આલમમે,
જીધર ગએ તેરી ધુનમે શકીસ્તા હાલ ગએ.
ઝહે નસીબકે ઇતની તો આરઝુ નીકલી,
વો આજ પ્યારસે બાહેં ગલેમેં ડાલ ગએ.
દીખાકે ચાંદસા ચહેરા દમે આખીર આગતા,
સઇદ વો તને બેજાંમેં જાન ડાલ ગએ

ગઝલે-શયદા—હસીનાજાન—

શીક્લ દીખલા મુજે એકબાર **મદીને વાલે**
હું તેરા તાલીબે દીદાર મદીને વાલે.
તેરા પ્યારા હય હકીકતમે ખુદા કા પ્યારા,
પ્યારા લગ્ગા હય તેરા પ્યાર મદીને વાલે.
શબે મેઅરારાજ પસંદ આઇ ખુદા કો કયા કયા,
પ્યારી પ્યારી તેરી ગુફ્તાહે મદીને વાલે.

સબ નબી **તાબએ-ફરમાન** હે તેરે મવલા,
અંબીયા કા હય તુ સરદાર મદીને વાલે.
સખ્ત મુસ્કીલમે ગીરફતાર હે શયદા તેરા,
અલમદદ સૈયાદે અબરાર મદીને વાલે.

ગઝલે-સાબરીજાન. —:▭:—

કહાંકી શોખીયાં આ રબ ભરીંથીં મેરે નાલેમે,
તડપનેકી સીફત પયદા હુઈ તડપાને વાલેમે.
તેરે સોઝે જુદાઈને ભી કીહે તુરકા તર ગરમી,
પડી હે રાતસે કુચ્છ ફુટ મેરે દીલકે છાલેમેં.
ચલે અબ બાગમાં હમ દેખ લે તુ અપને **ગુલશનકો.**
ગુલોંકી બુ ગુલોંમેં રંગ હે લાલેકા લાલે મેં.
પુકારેં ચાંદકો જીસ શબ કોઈ આંખોમેં ફીરતાહો,
હમારા ચાંદ દો •હાલોંમે હે, તુ એક હાલે મેં.

ગઝલે-કમાલ—શરારતજાન-અજમેરી—

કયા બતાઉં કયા મુઝે અય બંદા પરવાર ચાહીયે
એક તુમાસા ખુબસુરત દીલકે અંદર ચાહીયે.
બાંધતે હે તુમ અબસ ઈતની બડી **તલવાર** કયું,
તુમ તો નાઝુક હો તુમ્હે છોટાસા **ખંજર** ચાહીયે.
કમસીની હે તો નીરાલી હેં ઝીદ—ભી યારકી
ઓર યે કેહતે હેં દીલ—દીલકે બરાબર ચાહીયે.
ઝીબ્હે કરનેકા તરીકા યાદ હી અબતક નહીં,
વકતપર બ્હના તુમ્હે **અલ્લા હો અકબર** ચાહીયે.
હોસલા પુરાતો હો જાએ **શહીદે નાઝકા.**
રહમે **બીસ્મીલકે** લીયે દામાને મરક્ષર ચાહીયે.

અપને **નાવીકસે** ક્હો ઉતરે જીગરમેં ઓરભી,
ઇસ **તકાઝેકે** લીએ **પલ્લા** બરાબર ચાહીયે.
છોડદો ઇનકો બુતોંકી દોસ્તી અચ્છી નહીં,
અય **કલામ** અબ તો તુમ્હેં અલ્હાકા ડર ચાહીયે.

ગઝલે-મીરઝાં—સાહુબજાન

કીસ્સા ભી મેરી શામે તફકુરકા **તુલ** હે,
ફીર યેભી હે કે ઉનકી તબીયત **મલુલ** હે.
બીન આરઝુએ યાર યે **જીના ફેઝુલ** હે,
ગો લાખ અશરતે હોં મગર અબપે **ધુલ હે,**
ક્યું લફ્ઝે આરઝુપે બીગડતે હેં આજ વો,
કલતક તો કેહ રહે થે કે સબ કુચ્છ કબુલ હે.
ના કામ ના મુરાદ રહા મેં તમામ ઉમર,
ય આપકી ખતા નહી હે મેરી ભુલ હે.
હમ—નકદ—જાન દેતે હેં બાઝારે ઇશ્કમેં,
ઇકિરાર આપ કરેલેં તો કીંમત **વસુલ** હે.
રંગોમે રંગ હે તુંહી બુઓમેં બુ તુંહી,
ગુનચોમે ગુનચા હે તુહી ફુલોમેં **ફુલ હે.**
મીરઝાં ખિયાલે ખામ કુ ઉમ્મીદે વસ્લે યાર,
યે આરઝુ અબસ યે હસરત ફઝુલ હે

ગઝલે-જલીલ—તર્જે-કવ્વાલી—

હમતો કસુર વાર હુયે **આંખ ડાલકે,**
પુછો તો નીકાલે ક્યું **થે** વોહ **જોબન** નીકાલકે.
કહેતે હંય **આશીકોસે** યે અન્દાજ ચાલકે
રખદો કદમ કદમ પે **કલેજા નીકાલ કે.**

નાદીમ હું જીકર છોડકે મે દીલકી ચોટકા,
કહેતે હય વોહ દીખાવો નહિ દીલ નીકાલકે.
દીલ દે કે ભી વોહી હય નવાબકા હોસલા,
કહેતે અભી સેં તો રખ્દો કલેજા નીકાલકે.

સુન્ને કો સુનયે શૌકસે આશીકકી દાસ્તાં,
લેકીન જરા સંભાલકે કલેજા સંભાલકે.
રાજી વસ્લ પર તો ઉન્હે કર લીયા મગર,
પુછા જો વખ્ત બોલે, કે બાદ ઇન્તેકાલ કે.

છોટાસા ઇસ્ પરીકા જો કદ હુર દેખલે,
તોબા પે કૃમતીયા કહે શાખે નીકાલ કે,
લખી હય ખાહ કે ખુને જીગર યે ગઝલ **જલીલ**,
મીસરા નહી હય શએરકે ટુકડે હય લાલ દે.

ગઝલે–એજાજ. —:▭:—

ખીયાલે **ઝુલ્ફે–લયલા** જાન બન કર દીલમેં રેહ જાતા
જુનુંને કેસકા પરદા અગર મહમીલમેં રહે જાતા.
વો કયા પાએ ભલા તેરી કમરકો ઢુંડને વાલા.
ખલક કર ઘરસે જો દીલ પહેલેહી મંઝીલમેં રેહ જાતા.
કરે આદમ મુકાબીલમેં અગર આયના ભી હોતા,
મેરે મહેવસ તેરા મુંહ દેખકર મહેફીલમેં રેહ જાતા.

હમારે ખુને નાહકકી શહાદતકો બહોત કુચ્છ થા,
જો એક ધબ્બા લહુકા દામને કાંતીલમેં રહે જાતા.
ન યુ બે પરદગી હોતી ન રૂસવાએ જહાં હોતા.
મઝા જબ થા કે તુ એજાઝકી કે દીલમેં રાહ જોતા.

ગઝલે-સાગીર—

દીલ લગાલો તો મય **તસ્વીરે-વફા** બન જાઉ.
તુમ નીભાલો તો **ખુદા** જાને મેં ક્યા બન જાઉ.
આસ કેહતી હય કે હય યાસકા આસાન ઇલાજ,
દરદકા હય યે તકાઝા કે **દવા** બન જાઉ.
તેરે કદમોંપે પડે રેહનેકા **મૌકા** મીલ જાએ,
યા **ઇલાહી** મે તેરી **ઝુલ્ફે લયલા** બન જાઉ.
નાલા કહેતા હય કે તુફાન, બપા કર દું મે,
આંખ કેહતી હય કે સાવનકી ઘટા બન જાઉ.
મેરી **હસરત** કોઇ બંદાહી બનાલે મુજકો,
ઓર ઉસ બુતકી **તમન્ના** હય કે **ખુદા** બન જાઉ.
વોહ પરી બનકે શબે વસલ અદાસે બોલે,
ક્યું કહો તો સાકી અબ ઓર મે ક્યા બન જાઉ.
નહિ **સાગીર** હું મગર હય મેરા દાવા સાગીર,
યાર ડાલે તો મએ **હોશ-રૂબા** બન જાઉ.

નઇ-ગઝલ—

પહેલે તો શોકકે ખાંક દરે **મયખાનાં** બનુ.
ફીર તેરે જામસે બેખુદ બન **મસતાના** બનુ.
મસત શયદા બનુ રૂસવા બનુ **દીવાના** બનુ,
શોક કેહતા હય તેરે ઇશકમે ક્યા ક્યા ન બનુ.
અસરે જોસે જુનુ દોનો તરફ **હો** યકસાં,
તુ અગર **શમઅ** બને મેં તેરા **પરવાના** બનુ.
જબસે વોહ સુરત પરેશાં નજર આયા હય.
દીલે સદ ચાક મચલા હય કે મેં શાના બનુ.

મયકશો બાદે વહદતકા સુરૂર એસા હો,
ખુદહી **સાકી** બનુ ઓર ખુદહી **પયમાના** બનુ.

નઇ—કવ્વાલી—ગઝલ—

ન લટકો ખીડકીયોમેં ગીર પડોગી એક કર દેખો,
ઇશારા મેભી કરતા હું ઝરા **મેરી તરફ દેખો.**
કીસી કમસીનપે નાહક તુમ અપની જાન ખોતે હો,
ઝરાસા દેદો **દીલ** મુઝકો તો ફીર મેરા **જીગર** દેખો.
મુઝે માલુમ હય તુમ ગીર પડોગી **આજ કલ પરશુ,**
ઝરા **નાઝુક બદન**—પતલી કમર, કુછ ગૌર કર દેખો.
કીસી ગોરે બદનકા દેખકે તુમ હો ગઇ **શયદા,**
હય કીસકી ઇન્તેઝારી, મેરી જાં મેરી તરફ દેખો.

નઇ—ગઝલ—કવ્વાલી—

જામે ઝમરૂદીકા હય દોર **અનવ્રુમનમેં.**
તાઉસ નાચતા હય કીસ શૌખસે ચમનમેં.
અબરે બહાર પુરસે ખોલે જો બાલ સરકે,
કતરે ટપક ટપકકે **મોતી** બને લગનમેં.
માથેપે ચાંદની રખ્ખી જો **માહ** જબીને,
હરકત હોઇ ફુલકો **ચાંદ** આ ગયા ગહનમેં.
ખુલવાઇ **ફસ્દ** કીસને દોળા **લુહુ** કીધરકા,
લયલા સમા રહી હય **મજનુ** કે તનબદનમેં.

ગઝલે-ફીરોઝ— —:▭:—

માસુક સે સચ **હે** કીસીકો ભી **વફા હૈ** કબ ઉનકો હયા **હૈ,**
આશક તો સદા **યાર** કે કુચેમે **ફના હૈ, પા** બંદ **રજા હૈ.**

મજનુ કોહુવા **ઇશક** કભી ચેન ના પાયા, તન અપના ગુમાયા.
હર **હો** જે બદન ઉનકે તો **લૈલી** કી સદા હે, ઓર આહુઈ ભુકા હે.
હમ ઉનકા મોહબ્બતમે હે યે જાનસે બેજા, અબ જીના દુશવાર હે,
રે **અલ્લા** કોઈ પુછો આ કયું મુજસે ખફા હય. કયા મેરી ખતા હે.
કીયા ખુબ નીકાલા હે નયા જુલમકા અંદાજ. સુનતી નહી **ફરીયાદ**,
એ **તેગ** દીયા કરતે હે, યે **જોરો-જફા** હે, યે કૈસી મજા હે.
"**ફીરોજ**" હુવા ઇશકમે યે હાલ કીયુ અબ હર, ઓ વાયે મોકદર,
ગયરોપે મરતે હે તુ કયું ઉનપે **ફીદા** હે, અફસોસ કી જા હે.

ગઝલે-ફીરોજ. —:▭:—

ઓ **આશકુ** કો દેખ લો જીન્કી ખુદી જાતી રહી.
હમ મર મેટે હે **ઇશકમે** જબ **દીલરૂબા** જાતી રહી-ઓ૦
કંઈ **ઝેર** ખાકર **મરગએ** કંઈ **શીર** કટાકર ગલ ગએ,
એ હસીનો કે સીતમ ગર ખાક છન વાતી રહી-ઓ૦
કંઇ **શુફી** ઇમિસે **તરગએ** કંઈ **ડુબકે** મર ભી ગએ,
લાંખો કો નથની નાકમે પેહે નાકે બનલાતી રહી-ઓ૦
નઉસે-રવાંશે બાદશા હુ કી-ભી ઉસને **ધાતકી**,
રૂસ્તમ પહેલવાં કોભી યેતો **જેર** કરવાતી રહી-ઓ૦
દુનીયામે આકર **ઇશકકી** યેહી મઝા તો દેખલો,
જગલાં વયદાન મે યે દીન રાત ભટકાતી રહી-ઓ૦
ઉમર ભર જીસ્કો **કલેજેસે** લગાને હો રહા,
વો જોશે **જફાકે તીર** ભીજગાં હમપે બરસાતી રહી-ઓ૦
કૈસે કૈસે **નવજાવાંનો** કો જલાયા **ઇશકને**,
જેસે સમે પરવાનેકે ભુનકર ખાતી રહી-ઓ૦
કયા **ઇશક** થા **આશકુ**કો **રબકી** રહેમત મે જાનદી,
યે જબે **મન્સુરકા** સુલી યે ચમ્પાતી રહી-ઓ૦

લૈલી તો મજનુ પર ફીદા મજનુ હુવા અશક ખુદા,
જબ ઈશકકી ધુન્ટી બજી તન મનકો ભડકાતી રહી–ઓ૦
હીર–રાંઝાં કી તો શાદી હો ગઈથી ખ્વાબમે,
પાંચ પીરોકા કરામદ જબ નજર આતી રહી–ઓ૦
ઠોકરસે મુરદેકો જીલાયા ઇશકમે તબરેજને,
કુમ્બેઇ જન્લાકી શદાથી વોહ ખીચ પાની રહી–ઓ૦
ઇશ મરીજે ઇશ્કકા દારૂ કહી મીલતી નહી,
જબ મીલી ઓ **દીલ રૂબા** સારી મરજ જાતી રહી–ઓ૦
અબ જમાંના હે ઠગાકો દેખલો તુમ દોસ્તો.
નેકી જો થી વો ઘટ ગઈ, **બુરાઈ** નજર આતી રહી–ઓ૦
શોકસે આયેથે કીયા પરવાના બનકર જલગયા,
માસ ખાકર ખુન પીકર હડી પીસવાતી રહી–ઓ૦
ચાર દીનકી જીન્દગીમે કુછતો અપના કર ચલા,
ધન–દૌલત કી હવસ અબતો જાતી રહી–ઓ૦
હાયા કયા ઊલટા જમાના આ ગયા હય અએ "ફીરોજ",
જીસકો પાશા નાજસે **ખજર** વો બતલાતી રહી–ઓ૦

ગઝલે–મહમુદશાહ—

ચલો સબી **અજમેર** નગરકો **ખ્વાજાકા** જોબન દેખ તો લો,
ફુલોંકી ચાદર માથે ઓડ વોહ મનમોહન દેખ તો લો.
નુરે ઈલાહીકા મેહ બરસત હે **ખ્વાજા** પીયાકી ફુલી બહાર,
દુલા ચીશતી બન બેઠા હે આકે દરશન દેખ તો લો.
સજ રચી હે ધુમ મચી હે ગુન ગાવત હે **હુરો મલક,**
કયસો સજે હે ચોખટકો મોરે **ખ્વાજાકા** આંગન દેખ તો લો.
જો માગત હે ચીશતી પીયાસે ભર પાવત હે મનકી મુરાદ,
દે તુ **દાતા** અન ભીકારીકો ખાસા ભોજન દેખ તો લો.

તુમરે ડગરવાપે આન પડા હય **મહમુદશાહ** અય ગરીબ નવાઝ,
ગયેર ભયા હે હાલ મેરા તુમ ખોલકે ચીતવન દેખત **લો.**

ગઝલે-શૌકત— —:▭:—

પરદેસે અયાં રૂખકી જબ **જલવગરી** હોગી,
મુસાફી તરહ હમકો **બે** ખબરી હોગી.
હો જાવે અગર **આશક** ઉસ સુરતે ઝેબકા,
કાસીદસે ભલા ક્યું કર **ફીર નામાબરી** હોગી.
કાસીદ યે પતા કમ હયે કયા કુચએ જાનાંકા,
દસ બીસ ખડે હોંગે જીસ જા વો પરી હોગી.
કોઈભી નહીં હોગી હમગાહ મેરે મરકદમે,
હોગી મેરી તનહાઇ ઓર બે ખબરી હોગી.
જલ જાતા હયે જાં ઉગતા હયે સબ્ઝ ચેમ્બાબીદા,
શૌકત તેરે મરકદપે કયા ખાક હરી હોગી.

નઇ-ગઝલ—તર્જે-કવ્વાલી—

યે જલવા કીસીકા હે સમાયા મેરે દીલમેં,
આંખોમેં હે **હસરત** તો **તમન્ના** મેરે દીલમેં.
જીસકા ન **નશાં** કાઅબા વ બુત-ખાનેમેં પાયા,
વોહ શાખ સરાપા, નઝર આયા મેરે દીલમેં.
હે શાકેમેં દીદારકે હર રંગસે જાહીર,
બરકે શરરે તુરકા જલવા મેરે દીલમેં.
જાં તનમેં **હે** ઓર જાનમેં જાનાંકી **હે** તસવીર,
શોઅલેમેં **જીયા** ઓર વોહ **શોઅલા** મેરે દીલમેં.
ક્યું સીનઅતે બેચુનીયે સાનેઅ-પે નહું જાન,
કતરેમેં **વોહ** **દરીયા** **હે** **વોહ** **કતરા** મેરે દીલમેં.

ચક્સાં સે રહે ઈશ્કમેં કુફ્ર ઓર **ઈસલામ,**
કાબ્બા મેરે દીલમેં હે **કલીસા** મેરે દીલમેં.
હર આન નઈ શાન હે ઉસ **યારકી** રહી,
હોતા હે તમાશે-પે તમાશા મેરે દીલમેં.

ગઝલે-હશ્ર—તર્જે-લાવની—

સરદાર કીએ જાતે હય સબી **અલ્લાહને** સબ **અવતારન** મેં,
નુર-નબી કી જાત ભરા જયસે ચંદકી જાત **સીતારન** મેં.
મુઝે દોજખકા હાલ ન સુના કીસીકે ઓર કો વાએજ જા બકેકા,
હમ બંદે **શાહે અરબ** કે યહાં કયું કાયા જલે **અંગારન** મેં.
ખુદાને ઉનકો સબ્ર દીયા કીસ જબ્બ્ત સે વચ્અદ કો પુરા કીયા,
એક સીસ હુસેન અકેલા લડા—છે લાખ કટારન કી ધારનમેં.
એક દીન અયસા હોગા મયદાને **હશ્ર** બપા હોગા,
કુચ્છ મુઝ બેકસ કી ભી યાદ રહે, એક મેંય બી હું દુઃખીયારનમેં.

તમામ શુદ.

વાંચવા લાયક ડીટેકટીવ વાર્તાઓ.

ચાર લાખની ચોરી	૦-૮-૦
મોહીની ઉર્ફે મરીયમ અથવા ડાકુની દીકરી	૦-૧૨-૦
ડીટેકટીવ કુતરો અથવા બહેરી કે બહેન ...	૦-૧૨-૦
ચોકટનો એક્કો...	૦-૮-૦
લાલનો એક્કો	૦-૮-૦
હનુમાનની મુર્તી અથવા ચક્કરદાર ખુન ...	૧-૦-૦
અઠંગ ઉઠાવગીર અથવા ચાલાક ચોર ...	૦-૧૨-૦
મોહબ્બત કે ખુન	૦-૮-૦

નવીન વાર્તાઓ.

વસંત અને ગુલાબ	૦-૮-૦
સતી કે શંખણી	૦-૬-૦
કેદી રાજકુમાર	૧-૮-૦

જાદુ-હુન્નર.

કાકશાસ્ત્ર	૧-૮-૦
હુન્નર શિક્ષક	૧-૪-૦
જાદુકળા	૧-૦-૦

દરેક બુકો વી. પી. પોષ્ટથી રવાના કરવામાં આવે છે. માલ મંગાવનારાઓએ પોતાનું સરનામું હમેશાં મોટા અક્ષરે લખતાં રહેવું. દરેક માલની કીંમત ઉપરાંત પોષ્ટેજ ખર્ચ વધુ—વાંચવાલાયક બુકો મળવાનું ઠેકાણું:—

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

રાણીતળાવ-સુરત.

સુરત બરાનપુરી ભાગળ, બાલાવાળી પોળ, અનાવિલ લોજની બાજુમાં આવેલા શ્રી "અનાવિલ બંધુ" પ્રી. પ્રેસમાં ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું.